

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc leverését példátlan méretű megtorlás és bosszúhadjárat követte, mely a Nagy Imre-perben és az 1958. június 16-án végrehajtott halálos ítéletekben tetőzött. A nemzetközi jogi normák, politikai erkölcsök és az egyetemes emberi jogok értelmében az ilyen és ehhez hasonló cselekmények emberiség- és népellenes büntettnek minősülnek.

1. Mindazek ismeretében elvárjuk, hogy a magyar kormány és az Országgyűlés
  - külön nyilatkozatban határoolja el magát az 1957 és 1962 között lefolytatott koholt perekről és a közönséges politikai gyilkosságokról;
  - nyilvánítsák a hivatalosan népfelkelésnek nevezett 1956 őszi tragikus eseményeket annak, amik azok valójában voltak: nemzeti-demokratikus forradalomnak és szabadságharcnak;
  - ne csak Nagy Imre és mártírtársai előtt tisztelegjenek, hanem a harcokban életüket vesztett vagy a későbbi törvénytelen ségeknek áldozatul esett valamennyi honfitársunk előtt is;
  - erkölcsileg bélyegezzék meg az MSZMP akkori legfelsőbb vezetését - megtorlás időszakának bírósági komédiáiért kizárólag felelős politikai bizottsági tagokat, Apró Antalt, Biszku Bélát, Fock Lajost, Fock Jenőt, Gáspár Sándort, Kádár Jánost, Kállai Gyulát, Kiss Károlyt, Komócsin Zoltánt, Münnich Ferencet, Nemes Dezsőt, Rénai Sándort, Somogyi Miklóst, Szirmai Istvánt.
2. A még életben lévő egykori politikai bizottsági tagokkal, Apró Antallal, Biszku Bélával, Gáspár Sándorral, Kádár Jánossal, Kállai Gyulával, Harosán Györggyel szemben a nemzet - a legteljesebb nyilvánosság bevonásával - élhessen a beszámoltatás jogával.
3. Kádár János - kinek nevéhez fűződik az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc elárulása és vérbefojtása, és akit a legnagyobb felelősség terheli a nevével fémjelzett kor bűneiért s az ország jelenlegi politikai, gazdasági, erkölcsi romlásáért - állítólagos betegsége és egyéb "érdemei" ne jelenthessenek felmentést a beszámoltatás kötelezettsége alól - a nemzet elidegeníthetetlen joga történelmi közelmúltjának, az akkori események hátterének, összefüggéseinek megismerése. Ennek esetleges elmulasztásáért a történelem nemcsak Kádár János felett fog ítéletet mondani, hanem a jelenlegi politikai és állami vezetés felett is.
4. Minden tekintetben elfogadhatatlannak és történelmietlenülnek ítéljük azt a hivatalos álláspontot, mely az úgynevezett kádári konszolidációt követő viszonylagos enyhülést, a közvélemény által igen találóan "legvidámabb barakknak" titulált 56 utáni Magyarországot Kádár János "adományeként" tünteti fel. - Meggyőződésünk, hogy azok a munkások, diákok, katonák, értelmiségiek, írók, újságírók készítették engedményekre a hatalom egykori birtokosait, akik 1956-ban tolett - s ha kellett fegyvert - ragadtak hazájuk szabadságáért, népük, nemzetük felemelkedésért. S akik számosan áldozták életüket harc közben, és váltak áldozataivá a megtorlásnak. - Előtük hajtjuk meg a megemlékezés és a kegyelet zászlaját június 16-án.
5. Végezetül visszautesítjük: a hitelét vesztett politikai vezetés bizonyos köreinek azt az alig leplezett próbálkozását, hogy a maguk számára sejtítsák ki a mártírhelált halt Nagy Imre és társai szellemi örökségét; a nemzet gyászából a politikai túléléshez erkölcsi tőkét kovácsolók izléstelen gyülekezését a vértanúk ravatalai körül; a kormány és az Országgyűlés képviseletében kegyeletüket leróni szándékozók között esetleg olyan személyek felbukkanását, akik azzal kompromittálódtak, hogy már 1956 novemberétől dicstelen szerepet vállaltak az idegen segítséggel hatalomra jutott - s ezért törvénytelen - Kádár-kormányzatban.

Budapest, 1989. június 9.

Republikánus Kör

Benkó J. László Tel.: 425-497